

РЕШЕНИЕ

№ 28951

гр. София, 03.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8953** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на П. В. Д. срещу ревизионен акт № Р-22221523005633-091-001/8.5.2024 г., потвърден с решение № 1076/6.8.2024 г., с който са определени задължения по Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ за данъчен период м. юли 2020 г. в размер на 64 542,38 лв. и лихва от 26 803,86 лв., както и по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2020 г. в размер на 31 577,93 лв., както и 10 306,86 лв. лихва.

Жалбоподателят твърди, че ревизиращите органи не са изпълнили задължението си да докажат, че паричните средства, получени от продажбата на активите, са влезли в патримониума на дружеството, вследствие на което имуществото на дружеството е намаляло и по тази причина не са платени данъци. Ревизиращият екип твърди, че са платени авансово 136 908,10 лв. по сделка, която впоследствие е развалена, но сумата не е върната на дружеството, в резултат на което не са платени задължения за ДДС и корпоративен данък. Вменява се задължение на „Атлетик фест“ ООД, което в тази хипотеза следва да е до сумата от 136 908,10 лв.

Твърди, че от значение за отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК е дали е налице разпореждане с имуществото на задълженото юридическо лице. Същевременно се установява, че са предприети необходимите действия за връщане на сумите, които са превели на румънското дружество. Не са събрани никакви доказателства за прикриване на сделката по продажба на козметично оборудване

на „Джорджо“ ЕООД. Няма доказателства за недобросъвестно поведение, както и намаляване на имуществото на задълженото лице, което да е причина за неплащане на данъци.

В писмените бележки твърди, че не са събрани необходимите доказателства за ангажиране на отговорността, а събраните доказателства са тълкувани изцяло във вреда на жалбоподателя. Дружеството има двама управители, действащи заедно и поотделно, като всички документи са подписвани от другия управител. Не става ясно дали се търси отговорност по чл. 19, ал. 1 или ал. 2 ДОПК. За да се ангажира отговорността на управителя следва да се докаже, че той лично умишлено е извършил предвидените в закона действия – посредством съставяне и подписване на документи, което не е доказано; не е доказана и причинно-следствена връзка. Същевременно, РА издаден на дружеството, има доказателствено значение единствено само по отношение на това дружество. Неговото доказателствено значение не може да бъде противопоставено на управителя в ревизия по реда на чл. 19 ДОПК. Не са събрани доказателства и за това, че органите по приходите не са могли да съберат вземането спрямо дружеството.

Твърди, че не са налице и предпоставките по чл. 19, ал. 2 ДОПК. Не са установени нито скрито разпределение на печалбата, нито извършване на разпоредителни сделки. Не е установено движение на средства от патримониума на дружеството към този на жалбоподателя. Ето защо моли да се отмени оспорения акт. Претендира разноски.

Ответникът - директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. я оспорва. Счита, че жалбата е неоснователна. Не се установяват обстоятелства в съдебното производство, които да доведат до изводи, различни от тези в ревизионното производство. Ревизионният акт е издаден при правилно прилагана на материално-правните разпоредби. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия от 25.9.2023 г. е възложено извършването на ревизия на П. В. Д., в качеството му на представляващ на „А. Ф.' ООД. Ревизията е за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за корпоративен данък за 2020 и за ДДС за м. 07.2020 г. Заповедите са издадени от М. А. К.. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена за възлагане на ревизията със заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

Установява се, а и не се спор, че за посочения период жалбоподателят П. В. Д. е бил управител на „Атлетик фест“ ООД за процесните периоди – от 1.1.2020 г. до 31.12.2020 г.

По отношение на това дружество е издаден РА № Р-22221521001783-091-001/20.5.2022 г. Установени са задължения за корпоративен данък в размер на 31 577,93 лв. и лихви – 2 842,24 лв.

В хода на ревизията ревизиращият екип е поискал от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. информация относно имущественото състояние на длъжника. Получен е отговор, че дружеството няма банкови сметки, депозити, вложени вещи в банки в страната, не притежава движимо и недвижимо имущество. Дерегистрирано е по ДДС на 19.5.2023 г.; няма регистрирано фискално устройство, включено е в списъка по чл. 182 ДОПК за м. юни 2023 г., липсва основание за

предприемане на действия по чл. 216 ДПОК. Няма основание за искане на информация по реда на глава XXVII „а“ ДОПК. Дружеството е с несъбираем дълг.

Установява, че на 18.07.2019 г. между „BEAUTY MED SOLUTION SRL” с VAT RO 21223765 - продавач и „ATLETIC FEST” OOD -купувач е сключен договор № 83 за продажба на козметично оборудване за цена от 235 000,00 EUR без ДДС с левова равностойност 459 620,05 лв. Уговорено е, че купувачът ще плати цената с отстъпка 37 000,00 EUR, както следва: авансово – 70 000,00 евро до 10.08.2019 г. Останалата сума в размер на 128 000,00 евро, съгласно приложение 1 към договора, ще бъде платена на 24 равни месечни вноски от по 5 333,00 евро на всяко десето число от месеца, считано от 10.10.2019 г.

Издадена е фактура/invoice №[ЕИК]/16.08.2019 г. с основание аванс за закупуване на оборудване в размер на 70 000,00 евро (136 908,10 лв.). Издаден е протокол № [ЕГН]/01.11.2019 г. по реда на чл.117. от ЗДДС за самоначисляване на ДДС.

Издадена е фактура/invoice №[ЕИК]/25.09.2019 г. с основание „доставка на оборудване”. Във фактурата е приспаднал аванс от 70 000,00 евро. Стойността на фактурата е 128 000,00 евро (250 346,24 лв.). Издаден е протокол № [ЕГН]/01.11.2019 г. по реда на чл.117. от ЗДДС за самоначисляване на ДДС.

Доставката по фактура №[ЕИК]/25.09.2019 г. е осчетоводена по дебита на сметка 206 „Машини и оборудване”. Кредитирана е сметка 401 „Доставчици” с отчетната стойност на оборудването. Сметка 206 „Машини и оборудване” се дебитира при заприходването на актив при покупка, производство, дарение и др. Сметка 401 „Доставчици” се кредитира с възникналите задължения при доставките, включително и ДДС.

На 16.12.2019 г. е подписан договор за цесия между „BEAUTY MED SOLUTION SRL” с VAT RO 21223765, „Атлетик Фест” ООД и „Джордио” ЕООД с ЕИК[ЕИК]. „Джордио” ЕООД е уговорено да замести „Атлетик Фест” ООД в задължението към „BEAUTY MED SOLUTION SRL” по договор за доставка № 83/18.07.2019 г.

Във връзка с подписания договор за цесия е издадено кредитно известие №[ЕИК]/17.07.2020 г. за сумата 169 953,80 евро. „Атлетик Фест” ООД е издало протокол № [ЕГН]/17.07.2020 г. по реда на чл.117 от ЗДДС за самоначисляване на ДДС със знак минус с данъчна основа 332 400,74 лв. и ДДС – 66 480,15 лв.

По издаденото кредитно известие са извършени счетоводни записвания по дебита на сметка 206 „Машини и оборудване” със знак минус. Кредитирана е сметка 401 „Доставчици” със знак минус. Със знак минус е отписано следното оборудване по отчетна стойност:

Разликата от 54 853,60 лв. (387 254,34 – 332 400,74) е осчетоводена по дебита на сметка 499 „Други кредитори”, партида „BEAUTY MED SOLUTION SRL” и кредита на сметка 401 „Доставчици”. Основанието е ВОП. Чрез сметка 499 „Други кредитори” се отчитат задълженията към трети лица по операции невключени в другите сметки от групата.

Издадена е фактура № [ЕИК]/17.07.2020 г. с основание отстъпка в размер на 26 766,18 евро и сервиз – 26 028,62 евро. Общо 52 734,80 евро с левова равностойност 103 257,65 лв. Фактурата е

осчетоводена по по дебита на сметка 499 „Други кредитори” партида „BEAUTY MED SOLUTION SRL”. Кредитирана е сметка 401 „Доставчици”. Записаното основание е ВОП.

От заключението по ССЕ се установява също така, че сметкопланът на дружествата е индивидуален. Задължителен сметкоплан и задължителна кореспонденция между сметките няма. Има определени кореспонденции между сметките, които трябва да се спазват.

Към 31.12.2020 г. „Атлетик Фест” ООД е отписало ДМА в размер на 387 254,34 лв. от баланса на дружеството.

По банковите сметки на П. В. Д., находящи се в „Инвестбанк” АД, „Банка ДСК” АД и „Юробанк България” АД не се установява да има движение за извършени плащания към контрагенти.

При така изложената фактическа обстановка органите по приходите са счели, че от обективна страна са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността на жалбоподателя за дължимия, но невнесен от доставчика данък върху добавената стойност, корпоративен данък, както и лихви върху тях.

При административното обжалване на ревизионния акт е прието, че жалбата е неоснователна – налице са предпоставките за ангажиране на отговорност .

При така установеното съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество, съдът намира, че жалбата е неоснователна. Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП.

Издаден е в предвидената форма, съгласно чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Предвид нормата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА. Мотивите на РД са и мотиви на РА. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 24 от Закона за електронния документ и електронния подпис, възпроизведени на хартиен носител.

В хода на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения. Ревизиращите органи са предприели всички необходими действия с оглед ангажиране на отговорността на процесното

основание, за да съберат относимите доказателства.

От материално-правна страна.

Установява се, че в ревизионното производство е прието, че отговорността на жалбоподателя следва да се ангажира на основание както на чл. 19, ал. 1 ДОПК, така и на чл. 19, ал. 2 ДОПК. Разгледани са предпоставките и на двете норми, като е прието, че са налице както тези на чл. 19, ал. 1 ДОПК, така и на чл. 19, ал. 2 ДОПК.

Така на стр. 14 от РД е цитирана нормата на чл. 19, ал. 1 ДОПК, като е прието, че управителят – жалбоподател е укрил факти, които по закон е бил длъжен да обяви пред приходната администрация. Разгледано е кумулативното наличие на предпоставките на тази норма, като е прието, че в случая са налице. Същевременно /стр. 18/, че са налице предпоставките и на чл. 19, ал. 2 ДОПК доколкото е констатирано, че е отчуждено имущество /козметично оборудване/ на стойност 387 254,34 лв., като е платено авансово сумата от 136 906,10 лв. Изложени са твърдения, че договорът е развален, но не са представени доказателства за връщане на даденото /оборудването и авансово платената сума/ и от двете страни след разваляне на договора.

Действието по „укриване“ е част от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 ДОПК. Тази норма предвижда отговорност както следва:

Който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение.

Съгласно действащата към процесния период / 2020 г./ норма на чл. 19, ал. 2 ДОПК, (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2017 г., в сила от 21.11.2017 г.):

Управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски:

1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните;
2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Спори се в конкретния случай дали следва да носи отговорност предвид това, че жалбоподателят е бил управител, заедно с още едно физическо лице, както и дали може да носи отговорност доколкото твърди, че не е участвал лично при извършване на разпоредителните сделки по

цитираната норма.

В случая е безспорно, че ревизираното лице е било управител на търговско дружество през периодите, за които на дружеството са установени задължения за корпоративен данък и ДДС, считано от 21.8.2017 г., заедно и поотделно с Я. Г. А.. Посочените лица са и съдружници с равни дялове – по 50 лв. всеки един от тях. Следователно има качеството „управител“ по смисъла на чл. 19, ал. 1 и 2 ДОПК.

Спорно е дали като управител следва да отговаря в конкретния случай. Действително се установява, че договорът за продажба на оборудване от 2019 г., както и договорът за цесия от 16.12.2019 г с румънското дружество са подписани от Я. Г. А.; за него е посочено, че е съставител на протокола от 17.7.2020 г. Той е управител и на дружеството „Джордио“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за което в ревизионните актове е прието, че е свързано лице с „Атлетик фест“ ООД.

Същевременно обаче, предвид нормата на чл. 141, ал. 2 ТЗ, както и предвид установеното от вписванията в Търговския регистър относно начина на управление и представителство на дружеството, предвид изрично заявеното в декларация пред данъчните органи – л. 66 /която следва да се цени като доказателство доколкото съдържа извънсъдебно изявление за неизгодни на жалбоподателя факти/, че всеки един документ преди да бъде осчетоводен, е бил при него, следва да се приеме, че жалбоподателят е знаел за извършването от дружеството и установена по делото дейност, както и че следва да се ангажира отговорността му, при условие, че се установи наличието и на останалите кумулативно необходими предпоставки.

По отношение на управляваното и представлявано от жалбоподателя се установи, че е издаден РА, влязъл в сила, видно от който, както и от РД към него е прието, че следва да начисли корпоративен данък по ЗКПО с оглед неправилно начислени амортизации за оборудването, закупено по процесните договори. Прието е, че такива се начисляват от момента, в който активът носи икономическа изгода. Същевременно не са отчетени приходи от това оборудване, вкл. и приходи от „продажбата“ на това оборудване - ДМА, в размер на 322 711,92 лв., след приспадане на амортизации от 64 542,42 лв. Прието е, че това са неотчетени разходи от продажба на ДМА. Намален е финансовият резултат с начислените амортизации в размер на 32 271,21 лв. Прието е, че с цитирания договор за цесия се „прикрива“ продажба от страна на представляваното от жалбоподателя дружество на свързаното с него дружество. Ето защо за 2020 г. е прието, че се дължи корпоративен данък – разлика за внасяне в размер на 31 577,83 лв.

Прието е, че следва да се начисли и ДДС за период м. юли 2020 г. доколкото е неправилно приспаднал такъв при извършено отчитане на ВОП със знак минус /сторниран ВОП/. Прието е, че неправилно е извършено доколкото не е налице разваляне на сделката по ВОП. Въз основа на доказателствата е прието, че козметичното оборудване не е било налично към 31.12.2020 г. От договора за цесия се прави извод за прикриване на договор за продажба на козметичното оборудване на „Джордио“ООД, поради което не са налице основания за разваляне на сделката по ВОП по кредитното известие от 17.7.2020 г. инвойс № [ЕГН]/17.7.2020 г. поради това, че на са налице доказателства за връщане на оборудването на доставчика и оттам – доказателства за разваляне на сделката следва да се начисли данък от 64 542,38 лв. при данъчна основа от 332 711,92 лв. за данъчен период м. 07.2020 г.

Настоящият състав намира, че правилно е прието в оспорения в настоящото производство РА, че са налице предпоставките по чл.19, ал. 1 ДОПК доколкото се установява, че жалбоподателят е бил управител на дружество, по отношение на което е издаден РА, като видно от този РА, както и от доказателствата по делото го потвърждават, че той, в качеството си на управител, не е декларирал пред данъчните органи действителното правно положение относно сделките по закупуване на процесното оборудване. По този начин са начислени задължения на представляваното от него дружество, които видно от установеното по-горе, не могат да се съберат от това дружество, поради което и следва да се ангажира отговорността на жалбоподателя – управител, в частта по отношение на определените задължения по ЗКПО.

По отношение на определените задължения по ЗДДС настоящият състав намира, че РА следва да бъде отменен. Не споделя твърдението, че са укрити обстоятелства – подаване декларация със занижени задължения, във връзка с „умишлено недобросъвестни действия“ на управителя-жалбоподател. Това е така доколкото двете части на РА /по отношение на ЗКПО и по отношение на ЗДДС/ взаимно си противоречат. Приемането, че са налице предпоставките за начисляване на задължения по ЗКПО – така, както са изложени по-горе, изключва изводите за наличие на предпоставките за облагане по ЗДДС. Приема се, че е налице „прикриване“ на договор за продажба на трето лице, без да се посочи кое точно лице е „продавач“; прието е, че стоките не са използвани и не са били в патримониума на дружеството, представлявано от жалбоподателя.

Независимо от това, каквото и да е било действителното правно положение, посочените изводи на данъчните органи биха били обусловили извод за право на приспадане на данъчен кредит - както ако е налице препродажба от това дружество на свързаното с него, така и ако е налице изначална липса на воля за прехвърляне на козметичното оборудване от румънското дружество на „Атлетик фест“ ООД.

Предвид изложените твърдения в РД в частта относно изводите по чл. 19, ал. 2 ДОПК следва да се направи извод, че данъчните органи са приели, че оборудването е преминало в патримониума на „Атлетик фест“ ООД и оттам – е „отчуждено“ на трето лице. При наличието на така възприетото, то не би следвало да се направи извод, че са укрити такива обстоятелства, въз основа на които управляваното от жалбоподателя дружество не би имало право на приспадане на данъчен кредит. Отделен е въпросът, че не са изследвани въобще какви са били действителните отношения с дружеството, за което е прието, че е правоприемник. Ето защо и не може да се приеме, че е налице субективният елемент за ангажиране отговорността на жалбоподателя по реда на чл. 19, ал. 1 ДОПК.

По отношение на РА в частта, в която се сочи, че недобросъвестно е отчуждено имущество на задълженото юридическо лице по чл. 14, т.1 или 2, като няма доказателства паричните средства от продажбата да са постъпили в патримониума на дружеството, вследствие на което имуществото на дружеството е намаляло и оттам - не са платени данъци. Посочените изводи са хипотетични, като ревизиращите органи не са изпълнили задълженията си да докажат, посредством пълно и главно доказване, факта на отчуждаване на имуществото от страна на жалбоподателя в полза на третото свързано лице. От това, че липсват доказателства за връщане на козметичното оборудване в частта, в която сделката с румънското дружество е развалена, не може да се направи единственият възможен извод, че това оборудване е било отчуждено именно от представляваното от жалбоподателя дружество в полза на свързаното с него трето дружество. Не са събирани никакви доказателства относно това какво точно имущество е влязло в патримониума на последното. Тези изводи следва да важат и за частта от оборудването, което не е било предмет на разваляне на договора.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че жалбата е частично основателна. РА следва да се отмени в частта по отношение на задълженията по ЗДДС.

По разноските. Предвид изхода на спора, както и предвид списъка с разноси, представен от

жалбоподателя, както и направените такива общо в размер на 2950 лв., следва да се присъдят такива в размер на 2023 лв.

Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което предвид изхода на спора би следвало да бъде уважено в размер на 4000 лв. /съответно на интереса – 41 884,79лв./ съгласно чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Ето защо следва да се присъдят разноски по компенсация в размер на 1977 лв.

Въз основа на тези мотиви и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд София-град, първо отделение,64 - ти състав

Р Е Ш И:

ОГМЕНЯ, по жалбата на П. В. Д., ЕГН [ЕГН], ревизионен акт № Р-22221523005633-091-001/8.5.2024 г., потвърден с решение № 1076/6.8.2024 г., в частта с която са определени задължения по Закона за данък добавена стойност за данъчен период м. юли 2020 г. в размер на 64 542,38 лв. и лихва от 26 803,86 лв. като

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. Д., ЕГН [ЕГН] срещу ревизионен акт № Р-22221523005633-091-001/8.5.2024 г., потвърден с решение № 1076/6.8.2024 г., в частта, с която са определени задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане за 2020 г. в размер на 31 577.93 лв., както и 10 306,86 лв. лихва.

ОСЪЖДА П. В. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП разноски по делото в размер на 1977лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

При подаване на касационна жалба същата следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 0,8 % върху обжалвания интерес. При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.